

**КОМУНАЛЬНИЙ ЗАКЛАД ВИЩОЇ ОСВІТИ
«Вінницький гуманітарно-педагогічний коледж»**

В І С Н И К

**НАУКОВО-МЕТОДИЧНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ
ВІННИЦЬКОГО ГУМАНІТАРНО-ПЕДАГОГІЧНОГО
КОЛЕДЖУ**

ВИПУСК № 2 (40)

Спецвипуск до тижня науки

«Сучасний коледж – науково-методична майстерня»

Вінниця – 2022

ВІСНИК НАУКОВО-МЕТОДИЧНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ

Вінницького гуманітарно-педагогічного коледжу

ВИПУСК № 2 (40)

Свідоцтво про державну реєстрацію

друкованого засобу масової інформації

Серія ВІД № 1065-423-ПР від 24 грудня 2019 року

Журнал

(науково-виробничий, навчальний, довідковий)

Журнал присвячений висвітленню широкого спектру теоретичних та прикладних проблем педагогіки, психології, окремих методик та філології, підтримує традиції інтеграції вишівської науки з практикою, сприяє поширенню досвіду наукової, науково-педагогічної та виробничої діяльності, становленню кадрів вищої кваліфікації; розрахований на спеціальну категорію читачів, зокрема педагогічних та науково-педагогічних працівників закладів вищої, середньої та дошкільної освіти, здобувачів освіти та молодих науковців.

Вісник заснований у січні 2012 року, виходить 3 рази на рік

Мова видання: українська, російська, англійська, німецька

Тематичні напрями Вісника:

- ❖ Інтеграція науки та практики як механізм ефективного розвитку
- ❖ Педагогічні та лінгвістичні аспекти викладання
- ❖ Германістика та славістика у сучасному науковому просторі
- ❖ Психолого-педагогічні умови формування та розвитку особистості вихованця
- ❖ Лабораторія педагогічної майстерності та професійного саморозвитку педагога
- ❖ Challenges in Education
- ❖ Відомі імена року
- ❖ Конкурси

Номер затверджено на засіданні науково-методичної ради

КЗВО «Вінницький гуманітарно-педагогічний коледж»

Протокол № 4 від 01 травня 2022 року

Головний редактор: директор КЗВО «Вінницький гуманітарно-педагогічний коледж», спеціаліст вищої категорії, викладач-методист Войцехівський К.Ф.;
відповідальний редактор: методист коледжу, спеціаліст вищої категорії, викладач-методист, Руда Т.В., **медіа-редактор:** к.пед.н., доц. Марценюк О.Г.

Редакційна колегія: д.пед.н., проф. Заболотний В.Ф., д.філ.н. Войцехівська Н.К., д.філ.н., проф. Слободинська Т.С., спеціаліст вищої категорії, викладач-методист Когутюк О.В.

Відповідальність за зміст статей несуть автори

Матеріали видаються в авторській редакції

В 53 Вісник науково-методичних досліджень Вінницького гуманітарно-педагогічного коледжу/[ред.кол.: Войцехівський К.Ф. (гол.ред) та інші]. – Вінниця: Вінницька міська друкарня, 2022. – Випуск 2(40). – 133с.

© КЗВО «Вінницький гуманітарно-педагогічний коледж», 2022

ЗМІСТ

АКТУАЛЬНО ПРО МІСЮ ВИКЛАДАЧА АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ В УМОВАХ ПРАВОВОГО РЕЖИМУ ВОЄННОГО СТАНУ В УКРАЇНІ	
<i>МАРЦЕНЮК О.Г.</i>	5
THE PECULIARITIES OF PRACTICAL USE OF ORDINAL AND CARDINAL NUMERALS IN MODERN ENGLISH	
<i>Ліана ГРИЦИШЕНА</i>	7
PHONETICS VS PHONOLOGY	
<i>Владислава ГУРКАЛО</i>	13
АФІКСАЛЬНЕ ВИРАЖЕННЯ КОНОТАЦІЇ В АНГЛІЙСЬКІЙ МОВІ	
<i>Анжеліка КУЛИК</i>	16
СТРУКТУРНО-СЕМАНТИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ АНГЛІЙСЬКИХ ФРАЗЕОЛОГІЗМІВ- ЗООНІМІВ ТА ЇХ УКРАЇНОМОВНІ ЕКВІВАЛЕНТИ	
<i>Софія РЕМЕНЯК</i>	20
ОСОБЛИВОСТІ ЗМІНИ ТА МОТИВАЦІЯ ЗНАЧЕННЯ СЛОВА	
<i>Ілона СНІГУР, Анастасія ФУССА</i>	25
ШЛЯХИ ПОПОВНЕННЯ СЛОВНИКОВОГО СКЛАДУ СУЧАСНОЇ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ	
<i>Юлія ХОМЕНКО</i>	30
TYPOLGY OF THE SYSTEM OF PARTS OF SPEECH IN ENGLISH LANGUAGE	
<i>Леся ПАВЛИШИНА</i>	36
ORIGINS AND LINGUISTIC PECULIARITIES OF NEW ZEALAND ENGLISH	
<i>Олександра ДЕРЕВЕНКО</i>	39
ТОПОНІМІЧНА ЛЕКСИКА ТА МЕТОДИ ЇЇ ОПИСУ В АНГЛОМОВНИХ СЛОВНИКАХ	
<i>Марія ФЕДОРИШИНА</i>	43
ФОРМУВАННЯ РИТОРИЧНИХ УМІНЬ І НАВИЧОК СТУДЕНТІВ ВНЗ	
<i>МАЗУР Т.А.</i>	49
ЗНО З УКРАЇНСЬКОЇ ЛІТЕРАТУРИ: НА ВСІ 200!	
<i>БЕРЕЖАНСЬКА О.Ю.</i>	53
ВИКОРИСТАННЯ СУЧАСНИХ ОСВІТНІХ ТЕХНОЛОГІЙ НА УРОКАХ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ ПІД ЧАС ВИВЧЕННЯ ТЕМИ «ІМЕННИК» У 6 КЛАСІ	
<i>Тетяна БАГРІЙ</i>	57
СИСТЕМА ВПРАВ ДЛЯ ВИВЧЕННЯ ТЕМИ «ДІЄСЛОВО» НА УРОКАХ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ В 7 КЛАСІ	
<i>Діана СІЛКО</i>	61
ІГРАШКА У СИСТЕМІ ДОШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ	
<i>Маріям МАДЖИДОВА</i>	66
ФІЗИЧНЕ ВИХОВАННЯ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ	
<i>Вікторія ТЕТЕРУК</i>	68
ВИКОРИСТАННЯ НАРОДОЗНАВЧОГО МАТЕРІАЛУ У НАВЧАННІ ДОШКІЛЬНИКІВ РІЗНИХ ВИДІВ ЛІЧБИ	
<i>Анастасія М'ЯКУШ</i>	76

ФОРМУВАННЯ ОСОБИСТОСТІ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ	
<i>Юлія ДОВГАНЮК</i>	79
УКРАЇНСЬКА НАРОДНА ІГРАШКА В КОНТЕКСТІ СУЧАСНОГО ВИХОВАННЯ ДІТЕЙ РАННЬОГО ТА ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ	
<i>Юлія ПШЕНИЧНА</i>	82
СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ МОРАЛЬНОГО ВИХОВАННЯ ДІТЕЙ РАННЬОГО ТА ПЕРЕДШКІЛЬНОГО ВІКУ ЗАСОБАМИ КАЗКИ	
<i>Марина СИТНИК</i>	87
ДИДАКТИЧНІ МОЖЛИВОСТІ ТА ПРАКТИЧНА РЕАЛІЗАЦІЯ ВІЗУАЛІЗАЦІЇ ПІД ЧАС НАВЧАННЯ ФІЗИКИ	
<i>МИСЛИЦЬКА Н. А., КУЗЬМИНСЬКИЙ О.В., БАЙДА А.Г.</i>	95
ДИСТАНЦІЙНЕ НАВЧАННЯ ЯК ВИМОГА ЧАСУ	
<i>РОМАНУХА Ю. В.</i>	100
ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНІ АСПЕКТИ ВЕДЕННЯ ШКОЛЯРІВ ІЗ СДУГ	
<i>БАРЩЕВСЬКА І.В.</i>	102
ЕЛІТА РОЛОНІ ПРО ПОЛЬСЬКО-ТУРЕЦЬКУ ВІЙНУ 1621 РОКУ	
<i>ЛИСИЙ А.К.</i>	104
ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ ФОРМУВАННЯ В УЧНІВ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ НАВИЧОК СОЦІАЛЬНОЇ ВЗАЄМОДІЇ	
<i>Андрій САТАНОВСЬКИЙ</i>	107
ДИСТАНЦІЙНЕ НАВЧАННЯ СИСТЕМІ ПОЧАТКОВОЇ ОСВІТИ	
<i>КИСЕЛЬОВ Д.Л.</i>	111
ФОРМУВАННЯ ГРОМАДЯНСЬКОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ УЧНІВ 5-9 КЛАСІВ У ПРОЦЕСІ НАВЧАННЯ	
<i>Ярослава ЯРЕМЕНКО</i>	115
ФОРМУВАННЯ МОТИВАЦІЇ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ ДО ВИВЧЕННЯ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ ЗАСОБАМИ ІНТЕРАКТИВНИХ МЕТОДІВ НАВЧАННЯ	
<i>Яна СТЕЦЮК</i>	119
ІНТЕРАКТИВНІ МЕТОДИ ФОРМУВАННЯ В УЧНІВ БАЗОВОЇ ШКОЛИ ЦІННІСНОГО СТАВЛЕННЯ ДО ПРИРОДИ	
<i>Катерина ФОРОСТЯНА</i>	125
ВИКОРИСТАННЯ МУЗИКОТЕРАПІЇ НА УРОКАХ МУЗИЧНОГО МИСТЕЦТВА В ЗАКЛАДАХ ШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ	
<i>ЧМІХАЛЕНКО В. С</i>	128

ВИМОГИ

до підготовки науково-методичних статей
Збірника «ВІСНИК НАУКОВО-МЕТОДИЧНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ»

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ ТА ЛІТЕРАТУРИ:

1. Pamijtnik wojny Chocimskiej Jakoba Sobiesciego / Komp. W. Syrokomla. Petersburg : 1854. 108 s.; Гриценко І. Хотинська війна у записках Якуба Собеського // матеріали Міжнародної наукової конференції [Хотинська війна (до 380-річчя)], (Хотин, 22 жовт. 2001 р.)... С. 16-20.
2. Lubomirski S. Diariusz wojny tureckiej pod Chocimem r. 1621 // Pamijtniki o wyprawie chocimskiej r. 1621 / Komp. Z. Pauli. Krakow : 1853. S. 65-105
3. Ostrorog J. Dziennik wojny tureckiej w Woloszech // Pamijtniki o wyprawie chocimskiej r. 1621. S. 15-39.
4. Zbigniewski P. Diariusz wyprawy chocimskiej r. 1621 // „Starozytnosci histor. polskie” A. Grabowskiego, t. I (Krakow 1840). S. 15-41.
5. Мархоцький М. Історія або щоденник розправи війська польського... / Переклад Т. Ковальця / [Електронний ресурс]. Режим доступу : http://en.chnu.edu.ua/wp-content/uploads/2017/07/QNHU_2016_18_T.Koval ets.

Стаття надійшла до редакції
10 квітня 2022р.

ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ ФОРМУВАННЯ В УЧНІВ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ НАВИЧОК СОЦІАЛЬНОЇ ВЗАЄМОДІЇ

УДК 373.3.011.3 – 052:316.614

Андрій САТАНОВСЬКИЙ

*студент факультету педагогіки і фінансово-екномічної діяльності
КЗВО «Вінницький гуманітарно-педагогічний коледж*

Науковий керівник:

*викладач кафедри шкільної педагогіки, психології та окремих методик,
к.пед.н, доц. Дровозюк Л.М.*

Annotation. *The article raises the issue of pedagogical conditions for the formation of social interaction skills in primary school students. The concept of "social interaction skills", its structure and conditions of formation are analyzed. The course and results of formation of students' social interaction skills level diagnostics are highlighted.*

Key words: *socialization, social interaction skills, interactive teaching methods.*

Постановка проблеми. У сучасний період інформаційних технологій та глобалізації соціальний розвиток людини набуває нових якостей, сенсів та вимірів, що вимагає від особистості ширшої та глибшої соціальної компетентності, зокрема оволодіння так званими soft skills – м'якими, або гнучкими соціальними навичками, до яких належать навички соціальної взаємодії, а це передовсім навички ефективного спілкування, роботи в команді, самопрезентації, самоорганізації, управління власним розвитком, розв'язання конфліктів та ін. Навички соціальної взаємодії потрібні людині як для повсякденного життя так і для навчання та професійної діяльності. Приділяючи увагу на вироблення таких навичок в учнів, ми формуємо компетентну та конкурентноспроможну особистість. У зв'язку із запровадженням концепції «Нова українська школа», більше уваги

приділяється формуванню соціальної компетентності учня, складовою якої є навички соціальної взаємодії. Педагогічна теорія і практика сьогодні потребують обґрунтування нових педагогічних умов формування в учнів навичок соціальної взаємодії та розробки відповідного методичного забезпечення. Психологами встановлено, що молодший шкільний вік сприятливий для оволодіння навичками соціальної взаємодії, оскільки за словами О. Проценко, цей період «характеризується інтенсивним розвитком соціальних відносин, змінами соціальних ролей і функцій з подальшим розширенням соціально-моральних взаємодій дітей з навколишнім соціумом, динамічністю соціальних уявлень, особливим ставленням до світу» [1, 453]. Державним стандартом початкової загальної освіти (2018 р.), Типовими освітніми програмами для 1-4 класів (авт. О. Савченко, Р. Шиян), передбачено формування соціальної компетентності молодшого школяра. Їх формування забезпечують усі освітні галузі, зокрема мовно-літературна, громадянська, історична, інформаційна.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Проблема формування в учнів навичок соціальної взаємодії розглядається науковцями в контексті соціалізації дитини та набуття нею соціальної компетентності (І. Бех, Н. Бібік, Л. Виготський, М. Гончарова-Горянська, М.Докторович).

Мета статті – розкрити теоретичні засади та результати діагностики сформованості в учнів початкової школи навичок соціальної взаємодії. Аналіз літератури дав можливість сформулювати наступне визначення: «Навички соціальної взаємодії - це навички, які забезпечують особистості успішну взаємодію з іншими людьми для виконання соціально значимої діяльності».

Утворення навички – процес свідомий. Суттєва роль при цьому належить усвідомленню цілей і завдань дії. Можливі два шляхи формування навички – стихійний і такий, що планомірно управляється. Ми розглядатимемо другий шлях, тобто формування навички у процесі цілеспрямованого управління, позаяк освітній процес сам по собі є процесом, що управляється. Фізіологічним механізмом навичок є динамічний стереотип. Навичка виробляється шляхом цілеспрямованих, спеціально організованих дій, що багаторазово повторюються.

Дослідження структури навичок соціальної взаємодії дозволило зробити висновок про те, що ці навички містять такі компоненти: *знаннєвий* – обізнаність дітей про об'єкти і способи соціальної взаємодії; *мотиваційний* – соціальна спрямованість діяльності; *поведінковий* – акти соціальної взаємодії та якості їх виконання.

Критеріями *знаннєвого* компоненту навичок соціальної взаємодії тут виступають ступінь інформованості дитини про об'єкти соціальної дійсності та способи взаємодії з людьми. Показниками є рівень знань дітей про себе як про об'єкт і суб'єкт соціальних відносин, про основні соціальні ролі, норми спілкування, співпраці.

Критеріями *мотиваційного* компоненту є ступінь розвитку соціальних інтересів учнів молодшого шкільного віку, наявність або відсутність у них зовнішньої і внутрішньої мотивації до спілкування і спільної діяльності, соціальна спрямованість діяльності. Показниками є інтерес до співпраці з іншими, ініціатива, емоційно позитивне ставлення до неї, повага до думки інших, здатність знаходити компроміс у проблемній ситуації.

Поведінковий компонент навичок соціальної взаємодії характеризується готовністю та умінням дитини співпрацювати з іншими людьми на

практиці, тобто застосовувати навички.

Показниками розвитку даного компоненту виступають легкість виконання актів соціальної взаємодії (спілкування, співпраці, організованості, лідерства), а також самостійність учня, швидке налаштування на роботу у групі, організованість.

Оцінюючи процес формування навичок соціальної взаємодії, ми взяли до уваги думку І. Седельнікової, що важливо при цьому враховувати динаміку досягнень дитини в оволодінні певною якістю [2,41].

Для визначення сформованості в учнів початкових класів (у даному випадку, третьокласників) навичок соціальної взаємодії було визначено методи педагогічних досліджень та засоби діагностики – спостереження (включене, оскільки працювали в експериментальному класі в якості учителя), метод незалежних характеристик, анкетування. За основу для опитування взято анкету соціальної компетентності Г. Беспалової, «Методику вивчення соціалізованості особистості» М. Рожкова, а також методику «Рукавичка» Г. Цукермана.

Результати діагностики на констатувальному етапі експерименту: низький рівень сформованості соціальних навичок спостерігається у 29% учнів ЕГ і у 25, 5 % КГ; середній – у 44, 6 % учнів ЕГ і у 47,4 % учнів КГ; високий рівень – у 26, 4 % учнів ЕГ і у 25, 5 % учнів КГ. Тобто, як у експериментальній так і у контрольній групах переважають учні з низьким та середнім рівнями сформованості соціальних навичок. Це складає дві третини учнів третіх класів. Спостереження за учнями під час уроків, перерв, позакласних заходів підтверджує ці показники. У обох групах є недостатньо соціалізовані діти, які не впевнені в собі, не прагнуть до спілкування з однолітками, не проявляють ініціативу, не вміють встановлювати і підтримувати

контакти, самостійно включатися у спільну діяльність, що переконало нас у необхідності цілеспрямованої діяльності учителя у справі формування в учнів соціальних навичок. На нашу думку, формування соціальних навичок в учнів початкової школи залежить від багатьох чинників. Серед них - створення учителем сприятливої для співробітництва атмосфери: доброзичливе педагогічне спілкування, мотивація успіху кожного учня, підтримка віри в себе, розвиток емпатії, самоконтролю і саморегуляції, конструктивної поведінки.

Важливим чинником формування соціальних навичок виступають інтерактивні методи навчання, які є способом взаємодії усіх учасників освітнього процесу: вчителя з учнями і учнем, учнів між собою. Інтерактивна взаємодія виключає як домінування одного учасника навчального процесу над іншим, так і однієї думки над іншою. В ході інтерактивного навчання учні вчаться бути демократичними, спілкуватися між собою, працювати в команді, приймати обдумані рішення. Інтерактивні методи викликають почуття групової належності, що дає слабким, невпевненим у собі учням змогу почувати себе безпечно, вселяє віру у можливість подолання труднощів. Коли діти навчаються разом, вони відчують інтелектуальну підтримку, яка дає можливість вийти далеко за рамки їхнього нинішнього рівня.

У сучасній школі використовуються різні інтерактивні методи навчання. Для формування експерименту ми обрали методи, які на нашу думку, краще, ніж інші, сприяють виробленню навичок соціальної взаємодії (робота в малих групах, парах, мозкова атака, кубування, проєктування, драматизація). З використанням цих методів ми розробили серію занять з різних освітніх галузей з вправами, завданнями, соціально

орієнтованим змістом, які у даний час перебувають у стадії впровадження.

Зокрема метод роботи в малих групах, крім освітньої мети, розвиває навички співпраці, планування, організованості, розв'язування конфліктів. Види групової роботи організовували за різними схемами. Схема 1. Кожна група отримує однакове завдання. Схема 2. Групи отримують різні завдання. Схема 3. Групи отримують різні завдання, але такі, що працюють на спільний результат. Роботу у малих групах поєднували з іншими інтерактивними методами.

Наприклад, на уроці української мови при повторенні граматичних категорій іменника, використовували кубування. *Грані: частина мови (іменник); що означає назву (предметів); питання (хто, що); член речення (головний, другорядний); число (однина, множина); рід (жіночий, чоловічий).*

При повторенні теми про іменник і, водночас, вивченні прикметника, також працювали у групах. Кожна група отримала вірш про птаха (чайка, лелека, чапля, сокіл), записала його під диктовку когось із групи. Учні самостійно визначали рід і число іменника та узгодженого з ним прикметника. По завершенні роботи в кожній групі проводиться взаємоперевірка. Доповідачі звітували про виконання роботи.

При вивченні родових і числових закінчень прикметників кожна група отримала завдання: до запропонованого учителем іменника обрати прикметники, визначаючи їх закінчення.

Пір'я (строкате, гладеньке, чорне, сіре, блискуче...)

Дзьоб (гострий, міцний, прямий...)

Вдача (весела, життєрадісна, співуча...)

Крила (довгі, широкі, крилаті...)

Доповідачі узагальнили роботу і прозвітували.

Вивчення теми «Літературні казки» також відбулося методом групової роботи:

1 – а група. *Продемонструвати підготовлені вдома малюнки до казки «Для чого людині серце?», дати відповідь «методом ПРЕС» на питання: «Яке серце я хотів /хотіла б мати?».*

2 – а група. *Зачитати підібрані прислів'я до казки «Закляття вогню і золота». Продемонструвати малюнки. Зачитати рядки з тексту «Хто ж помітив, що в лісі почало зменшуватись птахів?».*

3 – а група. *Продемонструвати малюнки до казки «Про що розповіли незабудки?». Які ознаки чарівності в цій казці?. Зачитати рядки, де описується, яка дівчинка полюбила квіти.*

4 – а група. *Що засуджується в казці «Чому в морі вода солоня?»*

Які риси характеру? Зачитати рядки, які характеризують жадібність старшого брата

Формування навичок соціальної взаємодії здійснювали також під час ранкових зустрічей. Кожна ранкова зустріч складалася з чотирьох компонентів: вітання, обміну інформацією, групового заняття, обговорення щоденних новин. 1) Вітання. Учні разом зх. Учителем розміщуються у колі. Усі діти вітаються, що забезпечує усвідомлення, що кожен учень є важливим членом групи. 2). Групове заняття. Діти співають, граються в ігри, які пов'язані з навчальною програмою, що створює відчуття єдності та хороший настрій. 3). Обмін інформацією. Учні розповідають про себе, домашніх тварин, про свої заняття у спортивних секціях, гуртках. Цей етап розвиває вміння говорити, слухати, дізнаватися про однокласників. 4). Щоденні новини. Це коментування оголошення про певну подію, яке вивішене на дошці. Також розвиває вміння висловлюватися та інтерес до спільноти. Проведено ранкові зустрічі «Подорож Україною», «Ми – дослідники.

Ми – винахідники», «Як керувати часом?»).

Отже, дослідження показало, що формування навичок соціальної взаємодії молодших школярів інтерактивними методами навчання є ефективним за таких умов: урахування вікових особливостей та соціальних потреб учнів початкової школи, максимального використання їх соціального досвіду, забезпечення активної міжособистісної взаємодії учнів.

Соціальні навички розвиваються не в ізоляції і не тоді, коли діяльність та моделі поведінки жорстко регламентовані, а тоді,

коли дитина вільно себе почуває, не боїться висловити свою думку, має можливість робити вибір, коли діяльність є для неї цікавою.

Проведене дослідження не вичерпує проблему формування навичок соціальної взаємодії учнів початкових класів інтерактивними методами навчання. Наступні дослідження можуть бути спрямовані на обґрунтування та перевірку ефективності інформаційно-комунікативних технологій для формування в учнів даних новоутворень.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ ТА ЛІТЕРАТУРИ:

1.Проценко О.В. Соціальна компетентність молодших школярів як предмет наукових досліджень. Педагогіка формування творчої особистості у вищій і загальноосвітніх школах: зб. наук. пр. Запоріжжя, 2014. Вип. 35 (88). С. 451-457.

2.Седельнікова І.В. Діагностика рівня сформованості соціальної компетентності у молодших школярів в позаурочній діяльності. *Науковий пошук молодих дослідників*. Збірник наукових праць. 2020. № 5. С. 39-48

*Стаття надійшла до редакції
10 квітня 2022р.*

ДИСТАНЦІЙНЕ НАВЧАННЯ В СИСТЕМІ ПОЧАТКОВОЇ ОСВІТИ

УДК373.3.018.43

КИСЕЛЬОВ Д.Л.,

*к.пед.н., доцент кафедри зарубіжної літератури та основ риторики
КЗВО «Вінницький гуманітарно-педагогічний коледж»*

Дистанційне навчання на сьогодні є однією з передових форм організації навчального процесу. Однак не слід чекати, що закордонні доктори та професори приїдуть в Україну впроваджувати передовий досвід. Це повинні робити українські вчителі й почати слід з простого: слід відмовитись від старих методів роботи у вигляді писаних від руки конспектів уроків. Конспекти повинні, як і прийнято в усьому світі, бути в електронному вигляді, й тоді їх легко можна буде застосувати для створення дистанційного курсу, підручника

чи інших необхідних матеріалів. Треба не тільки обговорювати передові форми організації навчання - пора робити перший крок для їх активного впровадження.

З метою неперервності освітнього процесу в школі І ступеня на період карантинних заходів, враховуючи вікові та індивідуальні психологічні особливості учнів початкових класів в умовах дистанційного навчання, рекомендуємо запроваджувати елементи дистанційного навчання з метою організації самостійної роботи учнів/учениць шляхом застосування технічних та інформаційних засобів: